

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian și de către partea vătămată Gospodăria Țărănească „Solovei Victor” reprezentată de administratorul, Solovei Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Buzila Ghenadi xxx, născut la xxx, originar din xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.05.2016 - 01.04.2019;

Instanță de apel: 23.04.2019 - 07.07.2020;

Instanță de recurs: 13.11.2020 - 15.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 01 aprilie 2019, Buzila Ghenadi a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate sau deține funcții de gestionare a bunurilor materiale și a mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a dispus de a încasa de la Buzila Ghenadi în beneficiul administratorului GȚ „Solovei Victor”, Victor Solovei cu sediul în s. Inundeni r-nul Soroca cheltuielile suportate pentru acordarea asistenței juridice în mărime 6 000 lei.

Acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Buzila Ghenadi, activând în calitate de director al SRL „Leovicta - Trans”, cu genul de activitate, achiziționarea și exportul producției agricole, în urma înțelegerii prelabile avute

cu conducătorul GȚ „Victor Solovei”, din s. Inundeni r-nul Soroca, cet. Solovei Victor, a.n.xxx, precum că va procura de la ultimul semințe de floarea soarelui, recoltate în sezonul de recoltare august 2013, cu termen de achitare o săptămână, urmărind scopul dobândirii ilicite, prin înșelăciune și abuz de încredere, a bunurilor acestuia, în una din zilele lunii octombrie 2013, zi care concret nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând conform înțelegerii avute anterior cu cet. Solovei Victor, că în decursul unei săptămâni după livrarea producției agricole-floarea soarelui, se va achita integral cu cantitatea acesteia, deși real nu avea această posibilitate, a trimis în s. Inundeni r-nul Soroca, un camion de marca „MAN”, cu nr/î xxx, cu remorcă cu nr/î xxx, care direct de la combina care efectua recoltarea semințelor de floarea soarelui pe terenurile agricole ale GȚ „Solovei Victor”, s-a încărcat cu 30 tone, echivalentul a 30 000 kg de floarea soarelui, cu prețul unui kilogram de 3 lei, în total 90 000,00 lei, cu condiția și pretextul că, în decursul unei săptămâni se va achita cu Solovei Victor, cantitate pe care a recepționat-o la depozitul arendat de către SRL „Leovicta - Trans”, situat în s. Corlăteni, r-nul Rîșcani și a vândut-o.

Ulterior, prelungind acțiunile sale infracționale, îndreptate spre însușirea bunurilor lui Solovei Victor și nerambursării banilor (contravalorii bunurilor), folosindu-se de situația sa de serviciu, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, nu și-a onorat obligațiile și angajamentul asumat și s-a eschivat de la achitarea sumei de 90 000,00 lei, către GȚ „Solovei Victor” în termenul indicat, apoi la insistențele conducătorului GȚ „Solovei Victor” de a se achita, având intenția de a crea aparent caracterul civil a unui eventual litigiu de ordin civil între el și Solovei Victor, la începutul lunii aprilie 2014, s-a prezentat în s. Inundeni r-nul Soroca, la sediul GȚ „Solovei Victor”, cu blanchete de contracte de vânzare-cumpărare necomplete și a perfectat personal cu Solovei Victor un contract de vânzare-cumpărare cu nr. 01216 datat cu data de 12.03.2014, a cantității de 30 tone de floarea soarelui, în sumă de 90 000 lei și a două facturi cu seria HA nr. 0253814 din 01.04.2014 și seria HA nr. 0253815 din 10.04.2014, pentru cantitatea de 21 000 kg și respectiv 9 000 kg de floarea soarelui, promițând că se va achita și va efectua transferul banilor în sumă de 90 000 lei pe contul GȚ „Solovei Victor”, în decursul a câteva zile, însă în realitate, și de această dată, dând dovadă de un comportament viclean și dolosiv, l-a indus în eroare pe Solovei Victor, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă în privința naturii și părților actului juridic, astfel, ulterior, abuzând și profitând de încrederea lui Solovei Victor, nu a transferat suma în cauză și s-a eschivat de la restituirea sumei de 90 000 lei, pentru producția agricolă ce i-a fost livrată.

În așa mod, Buzila Ghenadi, prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit și însușit ilicit producție agricolă în cantitate de 30 tone de floarea soarelui, în sumă de 90 000 lei, cauzându-i GȚ „Solovei Victor” o daună în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Buzila Ghenadi întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. d) Cod

penal, potrivit indicilor: „escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și părților actului juridic anulabil încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

3. Avocatul Suveică Nelea în numele inculpatului Buzila Ghenadie, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința lui Buzila Ghenadie să fie dispusă achitarea din motiv că nu există faptul infracțiunii. Totodată, a solicitat respingerea acțiunii civile.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, sentința este neîntemeiată deoarece vinovăția inculpatului n-a fost dovedită pe deplin în săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art.190 alin.(2) lit. d) Cod Penal.

Apărarea consideră, că în urma studierii materialelor cauzei, fiind audiată în ședință de judecată partea vătămată, martorii, inculpatul, în speța respectivă nu există faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. d) Cod Penal.

A menționat că, vinovăția inculpatului Buzila Ghenadie nu este dovedită pe deplin și se întemeiază pe presupuneri. Faptul nevinovăției inculpatului se dovedește și prin declarațiile martorului Rusu Svetlana, care este angajată ca manager la SRL „Leovicta-Tran” și care cunoaște situația reală a relațiilor de afacere dintre inculpat și partea vătămată, care a confirmat faptul că inculpatul a procurat de la partea vătămată două camioane de floarea soarelui pentru primul camion a achitat în tranșe suma de 90 000 lei în anul 2014. Pentru al doilea camion inculpatul urma să achite părții vătămate suma de 90 000 lei, dar din cauza problemelor financiare a fost în imposibilitate de a achita.

Apărarea a mai indicat că, nevinovăția inculpatului este confirmată și prin declarațiile martorului Spoială Lucia care a declarat că personal a văzut cum inculpatul i-a transmis bani pentru floarea soarelui părții vătămate. Nevinovăția inculpatului dovedește și ordinele de plată: № 01 din 17.08.2017, №1 din 13.12.2017, №01 din 30.01.2018 care confirmă achitarea sumei pretinse părții vătămate pentru al doilea camion de semințe de floarea soarelui.

Apărarea opinează că, vinovăția inculpatului este întemeiată pe presupuneri și cu referire la art.8 Cod de procedură penală - prezumția de nevinovăției, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2020, a fost admis apelul avocatului Suveică Nelea în numele inculpatului, casată parțial sentința în latura pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care conform prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Buzila Ghenadi pe un termen de 2 ani 6 luni se suspendă condiționat pe un termen de probă de 1 ani. În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a

stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel consideră că, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Buzila Ghenadi în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prin Legea nr. 179/26.07.2018, pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, 309-320/498, 17.08.2018, la articolul 190 Cod penal, în dispoziția alineatului (1), textul „înșelăciune sau abuz de încredere” s-a substituit cu textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”; în dispoziția alineatului (2), litera c) s-a exclus.

Instanța de apel reiterând prevederile art.art.10 și 113 Cod penal, a menționat că, în speță, acțiunile inculpatului Buzila Ghenadi întemeiate au fost încadrate în temeiul art.190 alin.(2) lit. d) Cod penal (conform Legii nr.179/26.07.2018, pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 309320/498, 17.08.2018) după semnele calificative escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită cu folosirea situației de serviciu, în acțiunile acestuia fiind prezentă componenta dată a infracțiunii.

4.2. Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis, că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, incorect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite reflectat de împrejurările săvârșirii sale, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestuia.

A stabilit că conform art.16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Buzila Ghenadi, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

La stabilirea pedepsei prima instanță a stabilit lipsa circumstanțelor atenuante, și/sau agravante, a reținut faptul săvârșirii infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată, fapte care au relevanță pentru cauză.

Ținând cont de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, motivul și scopul comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, consideră că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia, că corijarea și reeducarea

inculpatului poate avea loc doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Instanța de apel a apreciat pedeapsa stabilită inculpatului Buzila Ghenadi prin sentința adoptată de către prima instanță ca fiind prea aspră, în raport cu circumstanțele constatate pe caz.

În continuare, conducându-se de prevederile art.art.61, 75 Cod penal, instanța de apel a reținut că prima instanță stabilindu-i inculpatului Buzila Ghenadi pedeapsa penală sub formă de 2 ani 6 luni închisoare cu privarea de dreptul de a exercita activitate sau deține funcții de gestionare a bunurilor materiale și a mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani, nu a ținut cont în tot de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii.

În atare împrejurări, instanța de apel a conchis de a dispune suspendarea executării pedepsei sub formă de închisoare, deoarece Buzila Ghenadi poate fi corectat fără executarea reală a pedepsei.

Astfel, instanța de apel consideră neîntemeiat hotărârea primei instanțe în această parte, care a dispus executarea reală a pedepsei, deoarece inculpatul poate fi corectat prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În final, instanța de apel a concluzionat de a casa parțial sentința față de Buzila Ghenadi și a dispune suspendarea executării pedepsei sub formă de închisoare aplicate acestuia.

5. Procurorul, în temeiul pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței Judecătoriai Soroca din 01.04.2019.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, decizia instanței de apel atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Acuzarea a indicat că, analizând personalitatea inculpatului Buzila Ghenadi, a constatat că el anterior a mai fost condamnat pentru diferite tipuri de-infracțiuni și-anume: - la 14.04.2006 prin sentința Judecătoriai Soroca în baza art.251 Cod penal; - la 14.11.2008 prin sentința Judecătoriai Drochia în baza art.191 alin.(2) lit. d) Cod penal; - la 03.07.2012, prin sentința Judecătoriai Drochia din în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal.

A semnalat că, cu toate că antecedente penale sunt stinse, condamnările anterioare îl caracterizează negativ pe inculpatul Buzila Ghenadi, iar ultimul nu a tras concluziile necesare și din nou a comis o infracțiune. Totodată, multiplele condamnări demonstrează faptul că inculpatul este predispus pentru a comite infracțiuni.

Pe de altă parte, acuzarea a remarcat că prin acțiunea civilă înaintată la 25.06.2018 partea vătămată, a solicitat a încasa în mod solidar de la Buzila Ghenadi și SRL „Leovicta - Trans” prejudiciul material în mărime de 210 000,00 lei, costul pentru producția agricolă livrată, în cantitate de 30 tone de semințe de floarea soarelui la prețul de 7 lei pentru un kilogram la situația anului 2017, cât și încasarea cheltuielilor de judecată. Luând în considerație faptul că pe parcursul examinării pricinii civile Buzila Ghenadi i-a recuperat prejudiciul în mărime de 90 000 lei, solicită încasarea solidară de la Buzila Ghenadi și SRL „Leovicta -Trans” a

prejudiciului material restant în mărime de 120 000 lei și cheltuielilor de judecată în mărime de 6 000 lei.

În plus, a menționat că prejudiciul material nu a fost restituit integral, pentru care fapt părții vătămate îi sunt aduse suferințe de ordin material și moral.

5.1. Partea vătămată Gospodăria Țărănească „Solovei Victor” reprezentată de administratorul, Solovei Victor, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței Judecătoreiei Soroca din 01.04.2019.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, pe tot parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, Buzila Ghenadi a avut un comportament disprețuitor față de instanțe, neprezentându-se fără careva motive la ședințele de judecată. În acest sens, inculpatul lipsind de multiple ori la ședințele de judecată, reprezentantul părții vătămate a suferit un prejudiciu material considerabil legat de asistența juridică și deplasarea la instanțele judecătorești.

Recurentul a evidențiat că, instanța de apel suspendând pedeapsa inculpatului Buzila Ghenadi, prin aplicarea art.90 Cod penal, nu a invocat careva argumente în acest sens.

A reiterat prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare de cel mult 5 ani, prima instanță ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate suspenda condiționat, executarea pedepsei, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a pedepsei și termenul de probă.

La caz, consideră că instanța de apel nu a indicat nici un motiv, care ar servi drept temei pentru suspendarea pedepsei inculpatului Buzila Ghenadi. Din contra, inculpatul anterior a fost condamnat pentru astfel de infracțiuni și alte categorii de infracțiuni, vina nu a recunoscut-o și nu a colaborat cu organele de resort și instanțele de judecată în privința descoperirii mai operative a infracțiunilor. A dat dovadă de un comportament neadecvat în timpul urmăririi penale și în instanțele de judecată. Nu și-a cerut cel puțin scuze de la partea vătămată.

Consideră că, inculpatul Buzila Ghenadi merită o pedeapsă aspră - cu închisoare, deoarece nu a dat dovadă de careva merite pentru ai aplica o pedeapsă mai ușoară, neprivativă de libertate.

Suplimentar a relatat că, inculpatul Buzila Ghenadi a comis astfel de fapte și în alte localități din raioanele Briceni și Drochia.

6. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea parțială a hotărârii contestate, în latura penală în partea stabilirii pedepsei, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursurile declarate împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de titularii acestora.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar

controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator. Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu prevederile art.art.414-417 Cod de procedură penală, instanța de apel trebuie să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În speța de referință, Colegiul penal lărgit reține că obiectul contestării deciziei instanței de apel îl constituie revocarea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit reține că recurenții își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute la pct.6) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar conform pct.10) alin.(1) al aceluiași articol, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În acest context, instanța de recurs relevă că, potrivit art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul penal lărgit remarcă că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere și persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Ulterior, după stabilirea duratei și quantumului pedepsei, în cazul aplicării

pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie executată real ori, în perspectiva personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în privința vinovatului pentru o perioadă de probațiune stabilită de instanță.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

O condiție prevăzută expres în alin.(1) art.90 Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Prin urmare, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată.

În speță, reieșind din soluția adoptată de instanța de apel, Colegiul penal constată că aceasta nu și-a motivat decizia sub aspectul întrunirii de către inculpat a temeiurilor aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii.

În consecință, instanța de recurs va admite recursurile ordinare declarate cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către aceeași instanță.

La o nouă judecare a cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de argumentele formulate în recursuri și de cele expuse în prezenta decizie, să înlăture încălcările de lege menționate și să pronunțe o nouă hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art.art.414, 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian și de către partea vătămată Gospodăria Țărănească „Solovei Victor” reprezentată de administratorul, Solovei Victor, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2020, în latura penală în partea stabilirii pedepsei, în cauza penală în privința lui *Buzila Ghenadi xxx* și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest se menține decizia atacată.

Decizia în partea dispunerii rejudecării cauzei nu se supune căilor de atac, iar în rest este irevocabilă.

Decizia pronunțată motivat la 12 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion